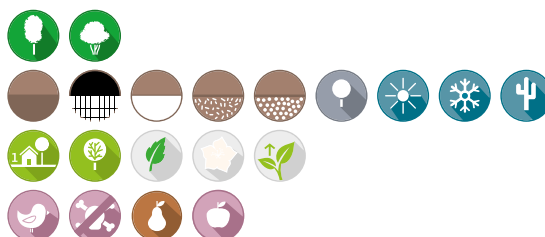

Morus alba

Højde	8 - 10 (15) m
Bredde	6-12m
Trækron	bred ægformet til afrundet, halvåben krone
Bark og grene	lysegrå, barken har regelmæssige riller
Blad	bredt ægformet til hjerteformet, lysegrøn, 8 - 20 cm
Blomster	ualmindeligt hængende kattekillinger, grønne, maj/juni
Frugter	cremehvid, undertiden rødlig til mørkerød, 1 - 2,5 cm, spiselige frugter
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	let og veldrænet, fortrinsvis kalkholdig
Jordfugtighed	Tåler tør jord
Krav til vækststedet	Tåler ikke hærkning
vinterhårdhed	5a (-28,8 til -26,1 °C)
Vindbestandighed	moderat
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6)
Faunatræ	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6), træ med næring til fugle
Form	højstammet træ, flerstammet træ
Oprindelse	Kina, Taiwan, Korea, Himalaya
Synonymer	Morus bombycis

Det hvide morbærtræ har været dyrket i asiatiske og sydeuropæiske lande siden oldtiden. Træet spillede tidligere en vigtig rolle i silkeormeavl. Det er et mellemstort træ, der af og til findes som en robust busk. Kronen er åben og har sammenflettede forgreninger. Den kan efterhånden nå en bredde på mere end 5 m. Det uregelmæssigt formede blad er ofte dybt indskåret og kan nogle gange blive op til 20 cm langt. Det er blankt lysegrønt og ru at røre ved. Det enkönnede træ har uanselige han- og hunblomster. De små frugter ligner lidt hindbær og er spiselige. De har en svag til let sødlig smag. Til en solrig, varm og beskyttet placering. Unge planter er følsomme over for frost. Er kalkholdig og vokser i mager jord.